

خداوند در جنة المأوى، نور خاص خود را به حضرت محمد(ص) نشان داد

مفسر قرآن کریم در تفسیر آیات سوره نجم با بیان اینکه خداوند، عظمت کبریایی و نور خاص خود را به حضرت محمد(ص) نشان داد، گفت: تمام عوالم در سدرۃالمنتهی در اختیار پیغمبر(ص) قرار گرفت.

مفسر قرآن کریم در تفسیر آیات سوره نجم با بیان اینکه خداوند، عظمت کبریایی و نور خاص خود را به حضرت محمد(ص) نشان داد، گفت: تمام عوالم در سدرۃالمنتهی در اختیار پیغمبر(ص) قرار گرفت.

به گزارش خبرگزاری بین‌المللی قرآن (ایکنا)، آیت‌الله‌العظمی جواد غروی علیاری، مفسر قرآن کریم در دنباله تفسیر سوره نجم، در تفسیر آیات 14 و 15 این سوره «عِنْدَ سِدْرَةِ الْمُنْتَهَى ۱۴ عِنْدَهَا جَنَّةُ الْمَأْوَى ۱۵» گفت: این آیه در مورد مبحث معراج ظاهر و باطنی پیغمبر اسلام(ص) است.

وی افزود: پیغمبر(ص) در سدرۃالمنتهی وقوف پیدا کرد. دستور وقوف صادر شد. آنجا مرکز جنة المأوى بود، اقدس‌الاماکن جنة المأوى است. پیامبر(ص) آن جا وقوف پیدا کرد تا به آیات خداوند کبری نظاره کند و آیات الهیه را مشاهده کند. اولین چیزی که در آنجا دید حضرت آدم(ع) بود.

این مفسر قرآن اظهار کرد: در دعای افتتاح بعضی از ارکان دین آمده است. چند سال پیش بعد از نماز صبح آن را معنا می‌کردم و می‌دیدم که مردم با حالت تضرع از مسجد خارج می‌شدند. کلمات دعای افتتاح، کلماتی است که آدم را به توجه سوق می‌دهد.

استقرار حضرت آدم(ع) در عرش‌الرحمن قبل از هبوط

وی عنوان کرد: حضرت آدم(ع) در عرش‌الرحمن که شاید در آسمان هفتم و یا آسمان هشتم باشد، استقرار پیدا کرد. این استقرار و این مطلب قبل از هبوط آدم(ع) است، در همان وضع اولیه خودش بود. پیغمبر(ص) آدم(ع) را دید. ابن عباس می‌گوید: پیغمبر(ص) فرمود در آنجا جدم آدم را دیدم و ملاقات کرد.

آیت‌الله‌العظمی غروی علیاری گفت: برخی گفته‌اند که استقرار کل انبیاء در جنة المأوى بود که در یمین عرش‌الرحمن است. آنجا یک برزخی بود؛ برزخ مابین حقایق‌الاسرار که مکان ندارد و فقط آن اسرار الهیه به پیغمبر(ص) منتقل شود، آنجا یک برزخی بود ما بین آن اسرار و جنة المأوى که آدم هم آنجا بود. پیغمبر(ص) از آن جا خارج شد، موقعی که خارج شد، جبرئیل و میکائیل به استقبال حضرت محمد(ص) آمدند. همراهشان هم آدم(ع) بود.

وی اظهار کرد: در عرش‌الرحمن و در سدرۃالمنتهی و در جنة المأوى، مأواى انبیاست. باید گفت محل اسکان انبیا و منازل الانبیاست. باز راوی ابن عباس است که می‌گوید: بعد از اینکه پیغمبر(ص) تشریف آوردند، پرسیدم یا رسول‌الله(ص)، آن منازلی که شما تشریف بردید و متنعم شدید از نعمت‌های خدا، چه بودند؟ ابن عباس می‌گوید: من دیدم از وجود مبارک پیغمبر(ص) عطریاتی تصاعد می‌کند. گفتم یا رسول‌الله(ص) چه عطریاتی همراه دارید. این عطریات یک عطریات مخصوص بود. پیغمبر(ص) فرمود: اینها عنايات الهیه بر من بود، من از کنار منازل انبیا در جنة المأوى عبور می‌کردم، اینها را میکائیل به وجود من ریخت.

پیغمبر(ص) در جنة المأوى مجموعه عالم خلقت را دید

این مفسر قرآن با اشاره به مشاهدات پیغمبر(ص) در جنة المأوى، گفت: پیغمبر(ص) اعمال‌الاعباد، اعمال‌المتقین، اعمال‌الموقین را در جنة المأوى که منازل الانبیا و مساکن الانبیا و محل آرامش و سکون و زندگانی انبیا بود، دید. در آنجا بود که پیغمبر(ص) نظاره می‌کرد و یک به یک انبیا را می‌دید. جبرئیل، روح‌الامین، روح‌القدس، اسرافیل، میکائیل، عزرائیل را در آن وجود اولیه‌شان مشاهده می‌کرد. این اذن را خداوند به خاتم‌الانبیا داد که اینها را ببیند و مشاهده کند. بعضی از بزرگان از جمله ابن مسعود می‌گویند که آیات‌الکبری اینها بودند و پیغمبر(ص) نگاه کرد و آیات کبری دید. مجموعه عالم خلقت را پیغمبر(ص) در آنجا مشاهده کرد. آیات‌الکبری، یعنی آیات و اسراری که احدی از آن اطلاع نداشت و ندیده بود و رؤیت نکرده بود آن‌ها را پیغمبر(ص) در آن عالم مشاهده کرد.

وی اظهار کرد: ابن مسعود می‌گوید: پیغمبر(ص) فرمود: خداوند عالم اجازه داد آن خلقت اولیه جبرئیل، روح‌الامین، روح‌القدس، اسرافیل، میکائیل، عزرائیل و همه را من مشاهده کردم و متنعم شدم. اعمال عباد را از لحاظ تقوا، یقین و مراتب عالیه یقین دیدم. اعمال آتی را دیدم. خداوند عالم مرا مزین کرد به این امور و بعد از همه اینها اسرارش را به من نشان داد.

آیت‌الله‌العظمی غروی علیاری با اشاره به آیه «أَمَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فَلَهُمْ جَنَّاتُ الْمَأْوَىٰ نُزُلًا بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ»، (سجده، آیه 19)، گفت: پیغمبر(ص) آیات کامل خداوند را مشاهده کرد. خداوند متعال حتی یک چیز را فروگذار نفرمود، حتی یک چیز هم نیست که در اختیار او قرار نداده باشد؛ چون این آخرین سفر است. از سفرهای پیغمبر(ص) مخصوصاً از نظر معراجی، این آخرین سفر است.

خداوند، عظمت کبریایی و نور خاص خود را به حضرت محمد(ص) نشان داد

وی همچنین در همین رابطه به آیات 40 و 41 سوره نازعات اشاره و اظهار کرد: «وَأَمَّا مَنْ خَافَ مَقَامَ رَبِّهِ وَتَهَيَّ التَّقَىٰ عَنِ الْهَوَىٰ ۚ ۴۰ فَإِنَّ الْجَنَّةَ هِيَ الْمَأْوَىٰ ۚ ۴۱»، این آیات بسیار آیات عجیبی است. تمام آن درباره پیغمبر(ص) و عظمت پیغمبر(ص) است. آن عظمت کبریایی و آن نور خاص خود را به حضرت محمد(ص) نشان داد. یک جمله‌ای باز ابن عباس دارد که عجیب است. فرمود: عالم را خدای سبحان به احترام رسول‌الله(ص) مفروش کرد، کل آن عالم را مفروش کرد، نه این فرش‌ها، بلکه همه آن‌ها را با بهار کبریایی، عظمت و جبروت خود مفروش کرد. پیغمبر(ص) را آنجا نگه داشت، پیغمبر(ص) ملاحظه کرد که جبرئیل چگونه با خداوند مناجات کرد و تقدیس حق چگونه بود؟ همه چیز را نشان داد و چیزی را فروگذار نکرد.

خداوند، غیر از اسمای خاص خود همه چیز را در اختیار پیغمبر(ص) قرار داد

این مفسر قرآن با بیان اینکه خداوند متعال، غیر از اسمای خاص خودش و امور باطنی، همه چیز را در اختیار پیغمبر(ص) قرار داد و اینقدر عظمت قائل شد، عنوان کرد: تمام مصادیق امور، کلاً و جزئاً و به قول یکی از بزرگان، کلید آن عوالم را همه را در اختیار حضرت محمد(ص) قرار داد. در تفاسیری که جنبه روایی دارد مطلبی از ابن مسعود نقل شده، اینطور مطالب در تفاسیر روایی آورده شده است که می‌گوید: عالم در آن سدرۃ‌المنتهی و جنة‌المأوی هر چه بود عرضاً و طولاً، کما و کیفاً همه را در اختیار پیغمبر(ص) قرار داد. اینجا بود که پیغمبر(ص) افتاد و سجده کرد. آن عظمت کبریایی و احاطه نوری ذاتی جبروتی ربانی الهیه لازم بود که پیغمبر(ص) به این صورت خضوع کند. تقدیر و تشکر پیغمبر(ص) این بود که خدایا اینقدر بر من منت گذاشتی و مرا به اینجاها آوردی، این عوالم را من سیر کردم، این عوالم را به من نشان دادی و مراتب الطاف خفیه خود را به من عنایت فرمودی.

آیت‌الله‌العظمی غروی علیاری اظهار کرد: در آنجا در سدرۃ‌المنتهی جنبه‌های خاصی بود. هر چه بود نور رب، نور عظمت، نور کبریا و نور جبروتیه بود. تمام این عوالم را در اختیار پیغمبر(ص) قرار داد. در اینجا «مِنْ آيَاتِ رَبِّهِ الْكُبْرَى»، (سوره نجم، آیه 18) میسر شد و در اختیار پیغمبر(ص) قرار گرفت.